

נשאָל את הגג - הרי הגג משביב לנו, שישבה שם מבכה ומיללה (עלינו) והולכת מבכה, צווחת בקהל של מרירות עלנו מגג לגג, כמו שנאמר (שם כט) מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות. נשאל את הדריכים והשביבים - קلام אומרים שששמעו קול מרירות של בכיה שמבכה על בינה, ולא יודעים لأن הספקה.

לנו ראוי לבכות! לנו ראוי לספד! גנשך את עפר רגילה, גנשך את מקום בית מושבה, גנשך את כתלי ההיכל, וنبيה במרירות. אנו נפתח בהספר, שראינו בכל יום כל זה. נבפה תמיד ולא נשכח מרירות הבכי מעמגן.

פתחו הם ואמרנו, (איכה א) איך ישבה בדד העיר. בתוכה (ישעה כט) כי يوم מהוימה וمبוסה וمبוכחה וגוז. כי يوم, يوم אחר יש לקודש ברוך הוא, אהוב נפשו, כלול מכל שאר הימים. ששה ימים כלולים בו, והוא הפלל של כלם. ועל שהתרבו החטאיהם הסתלק למעלה, לביום המחיים.

או, מלחמת שפלי הפסן, קם يوم של מרירות, يوم של בכיה, يوم של צער, يوم שנקרא מהוימה וمبוסה וمبוכחה. ונכנס לתוך הפסן, ומכליה ומטה. ורבותו המשן חלך וברחה וגרש מתוך מושבו לתוך החרש בחוץ, ולתווך החרש חרוב, והמשן (השמד) ונחרב.

אחר כך ירד אותו היום העליון - שהסתלק, שאל על משפטו - והנה נחרב. נכנס והשיגית בעלת המשן, הקירה אהובת נפשו - והיא גרש וברחה, וכל בנינה סתור. אז התחל לבלוט, בכיה אחר בכיה, קנחה תפרגגול על נקבותו. זהו שפתות

גשאָל לאיגרא, הא איגרא אתייב לנו, דטמן יתבה מבכה ומיללת (אל) ואזלת מבכה, צווחת בקהל מיררו עלהן, מאיגרא לאיגרא. במא דאת אמר, (שם כט) מה לך אפוא כי עליית כלך לגגות. נשאל לאורךין ושבילין, כלחו אמרין דשמעו קל מיררו דבכיה, דמבכה על בכיה, ולא ידען لأن אסתלקת.

לן יאות למביי, לנ' יאות למיספֶּד. גנשך עפְּרא דרגלה, גנשך אחר כי מותבה, גנשך כותלי היכלא, ונבפי במריר. אנן נפתח בהספֶּידא, דחמיין בכל יומא כל הא. נבפי תדריך ולא איתנשי מיררו דבכיה מיין.

פתחו אינהי ואמרי, איך ישבה בדד העיר, **כתייב** (דף קיא ע"א) (ישעה כט) כי يوم מהוימה וمبוסה וمبוכחה וגוי. כי يوم. חד יומא אית לקדשא בריך הוא, רחימא דנפשה, כלילא מכל שאר יומין, שית יומין כלילן ביה, והוא כלילא דבלחה. ועל דאסגיאו חובין, אסתלק לעילא, לבי עלמא דמיין.

בדין מתחות שפולי משכנא, קם יומא דמרירו, יומא דבכיה, יומא דעתרא, יומא דאייני מהוימה וمبוסה וمبוכחה, ועל בגין משכנא, ושיאי וסאי. ורבונא דמשכנא, אזל וערכ ואתפרק מגו מותבה לגו טורא דלבך, ולגו טרא דחרוב, ומישכנא (אשטי) ואתחרב.

לכבר, נחת הוא יומא עילאה, דאסטלך, שאל על משכניה, והא אתחרב. עאל ואשכח על מארי דמשכנא, מטרוניא רחימפא דנפשה, והיא אתחרבת וערקה, וכל בגיןה סתיר. בדין שاري למגעין, גועא בת רגועא, בגניהו דתרגולא על נוקביה. הדא

(שׁ) מִקְרָקֵר קָרֶר, נַהֲמָת הַפְּרָגָנוֹלֶ. קָרֶר - כְּרוּבָן הַשְּׁלִיטִ. וְשֹׁׁעַד אֶל הַהָר, שְׁלַשֶם בְּרַחָה הַגְּבִירָה. אֶל הַהָר, שְׁלַשֶם בְּרַחָה הַגְּבִירָה. עַשְׂה שְׁועַד, צוֹמָה וּקוֹרָא בְנַהֲמָת שְׁלַבְכִיהָ אֵיכָה. אֵיכָה אַהֲבוֹת נְפָשִׁי, אֵיכָה יוֹנָתִי שְׁלָמָתִי, אֵיכָה יְחִידָתִי, שְׁתִיחִידָה עַמִּי בִּיחָודָה. אֵיכָה שְׁקָהִית נוֹטְלָת בְּכָל יוֹם חַמֵשׁ וּעַשְׂרִים אֲוֹתִיות בִּיחָודָה, וּנְקָרָאת עַל זֶה כְּיָה.

אַהֲוָת בְּתֵי אַמִּי, לֹאֵן הַלְכָתָ ? לֹאֵן פְנִית לְלַכָת ? אָנוּ שְׁשׁוּמָעִים בְּכָל יוֹם מִקְרָקָור הַזָּה שֶׁל רְבָונָנוּ, לֹנוּ רָאוּי לְבָכּוֹת, לֹנוּ רָאוּי לְסִפְרָד, לֹנוּ רָאוּי לְפִתְחָ אֵיכָה. אֵיכָה יִשְׁבָה בָּדָד וְגֹו.

רַבִי לוֹיִיטָס הַחוֹזָה פְּמָחָ, כְּרָאשַׁת וּאֵיכָה אַשְׁתִּית בִּינָךְ וּבִין הַאֲשָׁה וּבִין זָרָעַךְ. שְׁנָאָה רַבָּה קִימָתָה מִיּוֹם שְׁנָבָרָא הַעוֹלָם, וּעַל הַעֲלָה שְׁלַעַת הַנְּחַשָּׁ. מְאוֹתָה הַשְׁעָה שְׁחַקְלָלָל, נְרָחָה מְלֻפְנִי שְׁעָרַ הַמְּלָחָה, וְהָוָא אָוּרֵב פְּמִיד בֵּין הַגְּדוּרוֹת שֶׁל הַעוֹלָם, בֵּין אָוּתָם גְּדוּרוֹת הַתּוֹרָה, כֵּל אָוּתָם שְׁדָשִׁים בַּעֲקָב, בָּאָוּתָם הַגְּדוּרוֹת נוֹשֶׁךְ אָוּתָם.

אוֹי שְׁמַצָּא, אוֹי שְׁגַנְשָׁךְ. אוֹי עַל הַשְׁנָאָה הַרְעָה שְׁגַנְשָׁרָה, עַל הַשְׁנָאָה הַרְעָה שְׁהִתְחַתָה לוּ בְאֲשָׁה הַזָּוּ, שְׁנָקָרָה אֲשָׁה יְרָאת הָה. שְׁנָאָה רַעָה שְׁמַר לָה מִיּוֹם שְׁנָבָרָא הַעוֹלָם, עַד שְׁשָׁבָר אַוְתָה בְּשָׁבָר, לְשָׁבָב לְעַפְרָה.

"אֵיכָה יִשְׁבָה" בָּדָד "הָעִיר" רַבְתִּי "עַם רַבְתִּי" עַם "הַיִתָה" (אֵיכָה אָ). הַסְּפָכֶל בָּאֲוֹתִיות שֶׁל רַאשׁ כָּל תְּבָה וְתִיבָה, וְתִשְׁפָחָה נְטִירָה דְבָבוֹ בִּישָׁא, דְאַתְנָטָרָא, עַד דְאַתְרָבָבִי מִקְדָשָׁא. אִיבָ"ה רַעָ"ה בְּרִישִׁי אַתְוֹן, אַתְנָטָרָה לְה לְהָיָא אַשְׁתָּ חִיל, בְּתַבִּירוֹ דְבִי מִקְדָשָׁא, לְמִשְׁבָב לְעַפְרָה. לְאַוְתָה אַשְׁתָּ חִיל, בְּשִׁבְרוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָשׁ, לְשִׁבָב לְעַפְרָה.

הוּא דְכִתְבִּיבָה, (שׁ) מִקְרָקֵר קָרֶר, נַהֲמָת הַפְּרָגָנוֹלֶ. קָרֶר, רְבָוֹן שְׁלִיטָא.

וְשֹׁׁעַד אֶל הַהָר, (שׁ) עַבְיִיד שְׁוֹעַה וְצֹוֹחַ לְגַבְיַ טַוְרָא, דְעַרְקָתָה פְמָן מַטְרוֹנוֹנִיתָא. עַבְיִיד שְׁוֹעַד צֹוֹחַ וְקָרְרִי בְנַהֲמָתוֹ הַבְּכִיהָ אֵיכָה. אֵיכָה רְחִימְמָתָא דְנַפְשָׁאִ, אֵיכָה שְׁפְנִינְתִּי שְׁלִימָתִי, אֵיכָה יְחִידָתָא דְיִלְיִ, דְאַתְיִחְדָא עַמִּי בִּיחָודָא. אֵיכָה דְהֹוִית נְטָלָא בְּכָל יוֹמָא, חַמֵשׁ וּעַשְׂרִים

אַתְוֹן דִיְחוֹדָא, וְאַתְקְרִירָתָ פְ'ה עַל דָא.

אַחֲרֵי בְּרַתֵּי אַמִּי, לֹאֵן אַזְלָת, לֹאֵן פְנִית לְמִיחָה. אַבְנֵן דְשָׁמְעֵין בְּכָל יוֹמָא קְרָקָורָא דָא דְרְבָוֹנָנָא, לֹן יָאָות לְמַבְפִי, לֹן יָאָות לְמַסְפָד, לֹן יָאָות לְמַפְתָח אֵיכָה. אֵיכָה יִשְׁבָה בָּדָד וְגֹו.

רַבִי לוֹיִיטָס הַזְוֹאָה פְתָחָ, (בראשית ג' ט) וּאֵיכָה אַשְׁתִּית בֵּין הָאֲשָׁה וּבֵין זָרָעַךְ. דְבָבוֹ סָגִי הַזָּה מִן יוֹמָא דְאַתְבָרִי עַלְמָא, עַל עִילָה דְעַיְיטָא דְנַחַשָּׁ, מַהְהִיא שְׁעַתָּא דְאַתְלָטִיא, אַתְדְּחִיא מַקְמֵי פְרָעָא דְמַלְכָא, וְהָוָא בְמַיִן תְדִיר בֵין גַדְרִין דְעַלְמָא, בֵין אַיְנוֹן גַדְרִין דְאַרְיִיתָא, כָל אַיְנוֹן דְדְשִׁין בְעַקְבָ, בָאַיְנוֹן גַדְרִין, נְשִׁיךְ לֹזָן. וּוּ דְאַשְׁפָחָ, וּוּ דְגַנְשִׁיךְ. וּוּ עַל דְבָבוֹ בִּישָׁא דְאַתְנָטִיר. עַל דְבָבוֹ בִּישָׁא דְהַגּוֹתָו לְיה בְהָאי אֲשָׁה, דְאַתְקְרִיאָ (משלילא ל) אֲשָׁה יְרָאת הָה. דְבָבוֹ בִּישָׁ נְטָר לְה מִן יוֹמָא דְאַתְבָרִי עַלְמָא, עד דְתַכְרָב לְה בְתַבִּירָו, לְמִשְׁבָב לְעַפְרָא.

"אֵיכָה יִשְׁבָה" בָּדָד "הָעִיר" רַבְתִּי "עַם הַיִתָה", תִסְפֵל בְאַתְוֹן דְרִישָׁ כָל תְּבָה וְתִיבָה, וְתִשְׁפָחָה נְטִירָה דְבָבוֹ בִּישָׁא, דְאַתְנָטָרָא, עַד דְאַתְרָבָבִי מִקְדָשָׁא. אִיבָ"ה רַעָ"ה בְּרִישִׁי אַתְוֹן, אַתְנָטָרָה לְה לְהָיָא אַשְׁתָּ חִיל, בְּתַבִּирָו דְבִי מִקְדָשָׁא, לְמִשְׁבָב לְעַפְרָה. לְאַוְתָה אַשְׁתָּ חִיל, בְּשִׁבְרוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָשׁ, לְשִׁבָב לְעַפְרָה.

זה שכתבו (שם) "כלקנה רבתי" בוגדים שרתי במדינות קיתה למס. פקרא למפרע בראשי האותיות - לה בשברך. בשברון של בית המקדש, בשברונה של נסח ישראלי, ששנאה רעה הרבק ללה בשברך.

איכה שנתקה לאורה איכה רעה זו, קול הנחש, קול מרירות של בכיה ברקיעים. אלו קוראים איכה, ומצד אחר קוראים איכה. זהו שפטות ואיכה אשית בין ובין האשה. בין הצד הזה, ובין הצד הזה, נמצאת השם (שם) בחרבון בית המקדש. ובפסוק הראשון הראשון גרש המכ, לדעת שכ"ה זו הרבק אוורה איכ"ה רעה שומר לה מיום שנברא הعالם.

איכה ישבה בדור. רבינו הרכינט פתח, בראשית ויגרש את האדם וישבע מקדם לגן עדן. ויגרש את זו נסח ישראל, בחרבון בית המקדש, שגרשה בגירשין, שגשלה בשלוחין, פסא הפלך שנפלה.

וניגרש את זה פסא הפלך. או שגרשה, או שנפלה. האדם, אותו ששולט על הכסא, שכתוב בו (יחזקאל א') ועל דמות הפסא דמות במראה אדם וכו'. נפלה הפסא - נפל הפל.

וישבע - אותו שגרש את זה, השכין והשרה ישב אחר בהפכו. בשעה שנחרב בית המקדש, סלק את הכבוד העלינו למעלה, ומהעת דמותו מכמו שהיה, והפסא נסע מפנו ונפרד. בביבול השרה את גן העדן עם הקרים למטה, ונפרד מהוות הכבוד העלינו, והשרה את אורה להט החרב, לעמד במקום גברתו, לשמר ולשאב ולהסתיר

הָאָהָרָן הַיְאָדָתִיב, "כָּאֶלְמָנָה רַבְתִּי" בְּגֹויִם שָׁרַתִּי בְּמִדְינּוֹת קִיתָה לְמַס, תַּקְרָא לְמַפְרָע בְּרִישֵׁי אֲתוֹן, לְה בְּשָׁבָרְךָ. בַּתְּבִירוֹ דְּבִי מִקְדָּשָׁא, בַּתְּבִירוֹ דְּכִニְשָׁתָא דִישָׁרָאֵל, דְּבָבוֹ בִּישָׁא אֲדָבֵיק לְה בְּשָׁבָרְךָ.

איכָה דְּאַתְּדַבְּקָת לְהַהְיא אַיְכָה רַעַת דָּא, קָל בְּנָחָשׁ, קָל מַרְיוֹן דְּבָכִיה בְּרַקְעִין. אַלְיָן קָרָא אַיְכָה, וּמַפְטָרָא אַחֲרָא קָרָא אַיְכָה. הָדָא הַוָּא דְּכִתְיבָ, (בראשית ג ט) וְאַיְכָה אַשִׁית בִּינְךָ וּבֵין הַאֲשָׁה, בֵּין סְטָרָא דָא, וּבֵין סְטָרָא דָא, אַשְׁטְפָח שְׁמָא (טפ) בְּחַרְבָּן בֵּי מִקְדָּשָׁא. וּבְקָרָא קָדְמָה אַתְּרָשִׁים פָּלָא לְמַנְדָע דְּהָאֵי כִּיְה, אֲדָבֵיק לְה אַיְכָה רַעַת, דְּגַטִּיר לְה מִיּוֹמָא דְּאַחֲרֵי עַלְמָא.

אַיְכָה יִשְׁבָה בְּדָד, רַבִּי הַרְפִּינְסָ פָּתָח, (שם פסוק י) וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁבַּן מִקְדָּם לְגַן עַדָן. וַיִּגְרַשׁ אֶת, דָא כְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. בְּחַרְבָּן בֵּי מִקְדָּשָׁא, דְּאַתְּרָכָת בְּתִירּוֹכִין, דְּאַשְׁתְּלָחָת בְּשְׁלוּחִין, כְּרָסִיא דְּמַלְכָא נִפְלָת.

וַיִּגְרַשׁ אֶת, דָא כְּרָסִיא דְּמַלְכָא. וּוּ דְּאַתְּרָכָת, וּוּ דְּנִפְלָת. הָאָדָם, הַהְיא דְּשָׁלִיט עַל כּוֹרְסִיא, דְּכִתְיבָ בֵּיה (יחזקאל א'ו) וְעַל דִּמוֹת הַכְּפֵתָא דִמוֹת קְמָרָא אָדָם וְגו'. נִפְלָת כְּרָסִיא, נִפְלָת כְּרָסִיא, כְּרָסִיא דְּמַלְכָא נִפְלָת.

וַיִּשְׁבַּן, הַהְיא דְּתָרִיךְ לְדָא, אַשְׁבֵין וְאַשְׁרֵי יִשְׁוֹבָא אַחֲרָא, בְּהִיפּוֹכָא. בְּשֻׁעָתָא דְּאַתְּרָרִיב בֵּי מִקְדָּשָׁא, סְלִיק לְכֻבּוֹד עַילְאָה לְעַילָא, וְאַזְעֵיר דִּיוֹקְגִּיה מִפְמָה דִּהְוּות. כְּוֹרְסִיא נִטְיל מִגְּיה וְאַתְּפָרֵשׁ.

בְּבִבּוֹל אַשְׁרֵי לְגַן עַדָן עַם כְּרוּבִים לְמַטָּה, וְנִפְרַד מִאוֹתוֹ הַכְּבּוֹד הַעֲלִיוֹן, וְהַשְּׁרָה אֶת אָורה להט החרב, לְעַמד בְּדוֹכְתָא דְּרַבְנוֹתָיה, לְמִיטָר וְלִמְישָׁאָב וְלִמְסְתִּיר, נ"א